

Som led i omlægningen af pligtmidlerne, der efter L 52 omlægges med virkning fra 1. januar 1991, er det foreslået, at der gennemføres en forenkling af den tidligere ordning, hvorefter en kommune kan få overført statsens besparelser på kontanthjælpen ved etablering af en ekstraordinær indsats med hensyn til uddannelses- og beskæftigelsesordninger. Den gældende ordning, der er fastsat i bistandslovens § 138 a, stk. 2, foreslås ophævet og erstattet af en nyordning, hvorefter kommunerne får udbetalt et beløb på 2.000 kr. pr. måned pr. person, der uden at modtage kontanthjælp efter bistandslovens § 37 deltager i en aktivitet, hvortil der kan ydes tilskud efter puljen i § 19 i L 52 (puljen, der afløser pligtmidlerne).

De foreslåede ændringer indebærer videre, at følgende tilbud kan træde i stedet for beskæftigelse i ungdomsydelsesordning:

Deltagelse i frivillige, ulønnede aktiviteter, der må anses at være af samfundsmæssig betydning, og som har et omfang, der mindst svarer til beskæftigelsen i ungdomsydelsesordningen.

Særligt tilrettelagte aktiverende foranstaltninger, der efter kommunalbestyrelsens indstilling godkendes af socialministeren.

Endelig er overgangsordningen i nærværende lovforslag foreslået udvidet således, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at unge, der søger om hjælp i perioden fra den 1. juli 1990 til den 1. januar 1991, kan få tilbud inden for de første 3 måneder efter ansøgningen om hjælp.

Et mindretal inden for flertallet (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) ønsker at føje følgende til den ovenfor af flertallet afgivne fælles udtalelse:

Socialdemokratiet ser den nylig indgåede aftale om de to lovforslag som et led i en større sammenhængende indsats over for ungdomsarbejdsløsheden. En stor del af de unges problemer er skabt på grund af de manglende praktikpladser og de manglende uddannelsespladser. De 2 aftaler, der blev indgået i april og maj måned, er derfor vigtige elementer i en samlet nedbringelse af ungdomsarbejdsløsheden.

Socialdemokratiet er ikke begejstret for ungdomsydelsens tilbud om 5 måneders deltidsarbejde, men har accepteret modellen, fordi lovforslaget nu med de foreslåede ændringer inde-

holder både en mulighed for og et økonomisk incitament for kommunerne til at tilbyde de 18-19-årige fuldtidsarbejde på normale vilkår. Dels modtager kommunen 2.000 kr. pr. måned, svarende til den sparede kontanthjælp, og dels »tæller« aktiviteten, når der skal hentes penge fra den nye fælles pulje af tidligere pligtbeløb og statsmidler. Endelig optjener de unge dagpengeret, når de er i tilbud efter lov om kommunal beskæftigelse, hvilket ikke er noget mål i sig selv, men betyder, at de efterfølgende vil få arbejdsmarkedets tilbud til ledige stillet til rådighed. Efter disse ændringer mener Socialdemokratiet, at det stort set vil være en politisk beslutning ikke at sætte de unge i gang med et fuldtidstilbud. Kommunerne kan dog have problemer med kravet om, at beskæftigelsen skal igangsættes inden 14 dage, men dels er der nu indført en overgangsperiode på et halvt år, og dels kan kommunerne forlænge fristen ved at indskyde et 6 ugers vejlednings- og introduktionsforløb. Socialdemokratiet har været betænkeligt ved at skulle igangsætte tilbud til de mange unge, som vi ved selv finder en løsning på deres problemer i løbet af de første 3 måneder på kontanthjælp. Vi er derfor tilfredse med, at netop denne del af ordningen skal revurderes i efteråret 1991.

For de unge, som bor i kommuner, der vælger at tilbyde ungdomsydelsen til de 18-19-årige, er der i lovforslaget blevet præciseret en kommunal forpligtelse til rådgivning og vejledning i den indledende fase, undervejs i forløbet og endelig efter endt ungdomsydelsesperiode. Det har været vigtigt for Socialdemokratiet, at de unge efter endt ungdomsydelsesperiode bliver hjulpet i gang med uddannelse, praktikplads, job eller andet. Vi har derfor lagt vægt på, at der for 1991 skal skaffes det nødvendige antal pladser på produktionshøjskoler, beskæftigelsesprojekter, AMU-kurser, løntilskudsjob m.m. Det er skønnet, at behovet vil være på ca. 4.500 pladser, som vi skal finde finansiering for i forbindelse med finansloven for finansåret 1991.

Socialdemokratiet mener ikke, at det samlede ungdomsarbejdsløshedsproblem er løst ved gennemførelsen af dette lovforslag. Dels vedrører forslaget kun de 18-19-årige, og dels medfører det ikke en væsentlig forøgelse af de samlede ressourcer til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Antallet af unge ledige mellem